Herrem, Arnhild

Fra: Lise Sætervik <lisesaet@gmail.com>
Sendt: 4. mai 2018 23:34
Til: Herrem, Arnhild
Emne: Innspill til planprogram for campus
Vedlegg: La parken min leve av Lise Sætervik Wingan.doc

Oppfølgingsflagg: Følg opp
Status for flagg: Flagget

Hei Arnhild.
Ble oppfordret av Elisabeth og sende deg innlegget jeg hadde til gruppa « la parken leve»
Håper du kan bruke det til noe

Hilsen Lise

La parken min leve – av Lise Sætervik Wingan

I den her parken hadd vi byens beste akebakke på vinter'n.
Fra toppen og ned te døvekirka aka vi i tog
te vi ramla om kull på sletta ved døvekirka.

I den her parken sola vi oss på gamle pledd
med matpakke og saft på flaske på sommer'n.

Gjennom den her parken gikk vi te skolen,
og her smugdrakk æ min første pils som va varm og hæslig
etter å ha vært gjømt i en pose bak en stubbe en solfylt maidag.

I den her parken hadd æ en fast plass på vei te skolen
te å gjøm strømpebuksa og lua som morsjan tvang oss te å ha på
altfor langt utover våren «fordi det va kaldt i bakken enda»

I den her parken plukka vi kastanja som lå så blank og fin på pulten på rommet
og som kjentes så god og glatt mot kinnet.

I den her parken gikk vi på skøyta som va festa på cherroxan med reime,
og æ lært mæ å sykkel på søstra mi sin altfor store Butterfly sykkel.

I den her parken tjuvplukka vi syriner og solgt for 5 krona buketten for å kjøp oss godteri...

I den her parken klina vi i mørke seinsommerkvelda,
ja i den her parken lært vi om livet.

Så dokker skjønne - en park e itj bare en park.
Den e en barndom, ei ungdomstid, ja et helt liv!

LA PARKEN MIN LEV���